

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 24 febr. 1891, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckta motioner om helgonskyldens afskaffande.

(I. A.)

Uti förevarande ämne hafva inom Riksdagens Andra Kammare förslag väckts

dels af herr *N. Åkeson*, som i motion (n:o 47) anhållit, det Riksdagen måtte besluta, att den i Lunds stift och Halland under namn af helgonskyld utgående hemmansskatt måtte, der den icke ingått i aflöning till prest i församlingen, helt och hållet upphöra att utgå;

dels ock af herr *O. Andersson* i Lyckorna, som i motion (n:o 55) föreslagit, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta verkställa en utredning rörande den i Lunds stift och Halland utgående helgonskylden samt taga i öfvervägande, om den icke kunde upphöra att utgå.

Statsutskottet, till hvars förberedande behandling dessa motioner blifvit remitterade, får hänvisa till den utredning rörande ifrågavarande skatt, som finnes intagen i det vid Kongl. Maj:ts proposition till 1878 års Riksdag, angående förändrade bestämmelser rörande klockares aflöning fogade statsrådsprotokoll öfver ecklesiastikärenden för den 7 januari nämnda år och af hvilken utredning sammandrag finnes intaget i det af Första Kammaren vid nästlidet års riksdag tillsatta tillfälliga utskottets (n:o 2) utlåtande (n:o 5) i anledning af en väckt motion i förevarande ämne.

I skatteregleringskomiténs utlåtande och förslag angående skatteförhållandena i riket af den 13 september 1882 meddelas vid fråga om

utskylderna till kyrkobetjeningens aflöning, att den inom Skåne, Halland och Blekinge utgående helgonskylden utgjorde

inom Blekinge län	kronor	971: 18.
„ Kristianstads d:o	30,407: 99.
„ Malmöhus d:o	41,568: 80.
„ Hallands d:o	5,974: 60.
	Summa kronor	78,922: 57.

Såsom ofvan antydts, var förevarande fråga föremål för behandling under nästlidet års riksdag, men jemväl vid 1889 års riksmöte blef detta ärende på grund af då väckt motion underkastadt Riksdagens ompröfning. Vid båda nämnda riksdagar hemställde de tillfälliga utskott, till hvilka Andra Kammaren hänskjutit de i ämnet väckta motionerna, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t måtte taga i öfvervägande, huruvida den i Lunds stift och Halland utgående helgonskyld, der den icke användes till presterskapets aflöning, måtte utan olägenhet kunna upphöra att utgå. Andra Kammaren biföll vid begge riksdagarne hvad de tillfälliga utskotten sålunda hemställt, men, då Första Kammaren hvarken vid 1889 eller 1890 års riksmöte biträdde Andra Kammarens beslut i ämnet, förföllo alltså de väckta förslagen.

Då emellertid Utskottet fasthåller vid den förut ofta uttalade mening, att de uråldriga skatteförhållandena inom vårt land böra, så vidt möjligt är, ordnas, anser utskottet den nu ånyo väckta frågan om upphörande af den inom ofvannämnda landsdelar utgående helgonskylden icke böra undanskjutas. Ett afskaffande af ifrågavarande, i äldre tider till presterskapets och klockares aflöning utgående, men sedermera äfven till andra med dess ursprungliga bestämmelse jemförliga ändamål anvisade skatt torde visserligen icke kunna ega rum utan att måhända i dess ställe andra afgifter böra påläggas; men i allt fall synes denna fråga kräfva en i nu antydda syfte verkställd utredning, hvilken ej annorledes än genom Kongl. Maj:ts föranstaltande torde kunna åstadkommas.

Utskottet hemställer alltså,

att Riksdagen, med anledning af herrar Åke-
sons och Anderssons förenämnda motioner, må hos
Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta
verkställa en utredning, om och under hvilka villkor
den i Lunds stift och Halland utgående helgonskylden

må kunna upphöra att utgå, samt derefter hos Riksdagen göra den framställning i ämnet, hvartill förhållandena må befinnas föranleda.

Stockholm den 24 februari 1891.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.